

## **Teresa Juvé**

Entre les commemoracions oficials d'enguany n'hi ha una ben singular perquè celebra el centenari del naixement d'una escriptora vivent, Teresa Juvé. No és pas el primer cop que això succeeix, perquè l'any 2013 va passar amb Joana Raspall, però certament és una circumstància molt excepcional. I encara crida més l'atenció que Juvé acabi de publicar una novel·la, **El degollador de Vallvidrera**, un nou cas del portantveus reial Jaume Plagumà, un personatge que, situat al segle XVI, ja ha estat protagonista d'altres llibres seus, com **La trampa** o **L'arbre trencat**. En aquesta ocasió Jaume Plagumà i el seu col·laborador, el jutge Joanola, han de resoldre un seguit d'assassinats duts a terme seguint un mateix procediment que van encadenant-se de primer amb víctimes pels volts de Barcelona i després a l'interior de la muralla de la ciutat, incloent-hi una sèrie de morts dins d'una mateixa família. Davant de l'angoixa del virrei, les autoritats es veuen impotents per aturar aquell devesall de sang fins que Plagumà en troba el desllorigador, tot i que el resultat acaba portant a descobrir dos assassins, coneguts entre ells, però que actuaven en paral·lel i amb motivacions ben diverses. Tot plegat trenat amb mà experta i d'una manera narrativament reeixida. Teresa Juvé ens hi demostra el seu talent per teixir intrigues extraordinàriament interessants i el seu excel·lent coneixement del període on l'acció s'esdevé, sense fer-ne una ostentació erudita que afeixugui amb detalls innecessaris la lectura del text. **El degollador de Vallvidrera** és un llibre escrit en un estil llegidor, de ritme intens i que ens capbussa de ple en un període significatiu de la història del nostre país, sota la dinastia de la casa d'Àustria, amb un equilibri inestable entre les institucions catalanes i el poder reial. És del tot admirable la capacitat de Teresa Juvé per dibuixar figures i accions que adquireixen gruix i matís, densitat humana i tensió argumental. I ens colpeix la familiaritat amb què dins de la novel·la Juvé tracta de la mort, més enllà de les víctimes degollades, incloent-hi un part en què el nadó sobreviu però la mare no o l'ofegament d'una dona embarassada. Afegim-hi que Teresa Juvé és autora d'una esplèndida autobiografia amb el títol **Tu ets jo**, on es recull el testimoni d'una trajectòria personal i professional sotraguejada per guerres successives, l'exili, el retorn o la mort sobtada del seu marit, el pedagog i polític Josep Pallach, amb qui va compartir ideals i lluites. Formada a la Institución Libre de la Enseñanza i a l'Institut-Escola Ausiàs March de la Generalitat de Catalunya, Teresa Juvé es va traslladar després de la Guerra Civil amb la seva família a Tolosa de Llenguadoc i va participar en la Resistència Francesa durant la II Guerra Mundial. Hi va estudiar llengua i literatura occitanes, matèria de la qual va ser de retorn a Catalunya professora. L'any 2010 Teresa Juvé va rebre la Creu de Sant Jordi.

Carles Duarte i Montserrat

Poeta i lingüista